

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Velemanem v právní věci žalobce **Ing. A. H.** narozeného dne bytem ve zastoupeného Mgr. Ing. Antonínem Továrkem, advokátem se sídlem v Brně, třídě kpt. Jaroše 28, proti žalované **České republice – Ministerstvu spravedlnosti**, se sídlem v Praze 2, Vyšehradské 16, zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, se sídlem v Praze 2, Rašínově nábřeží 42, o **zaplacení 442 000 Kč takto:**

- I Zamítá se žaloba o zaplacení částky 442 000.
- II Žalobce je povinen zaplatit žalované na nákladech řízení 900 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalované.

Odůvodnění:

1. Žalobce se v řízení domáhal zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která mu vznikla nepřiměřenou délkou řízení o jeho návrhu na úpravu poměrů k nezletilému synovi K. H., které bylo původně vedeno Obvodním soudem pro Prahu 3, následně pak Okresním soudem v Sokolově pod sp. zn.
2. Žalovaná ke své obraně uvedla, že dne 28. 8. 2008 byl podán návrh na úpravu výchovy a výživy na dobu před i po rozvodu manželství. O tom bylo rozhodnuto rozsudkem ze dne 29. 6. 2015. Odvolání účastníků byl rozsudek Krajským soudem potvrzen dne 9. 11. 2015. V řízení nelze shledat žádné průtahy, to odpovídá zcela procesnímu postupu soudu i množství účastníky

podaných návrhů a opravných prostředků. Celková délka je tak přiměřená.

3. Ze spisu Okresního soudu v Sokolově sp. zn. ██████████ soud zjistil následující průběh řízení: Návrh na zahájení řízení o úpravu výchovy a výživy pro dobu před i po rozvodu manželství, byl podán Obvodnímu soudu pro Prahu 3 dne 28. 8. 2008. Návrh je podepsán matkou H ██████████ H ██████████ označen je nezletilý K ██████████ H ██████████ a otec A ██████████ H ██████████. V září 2008 soud ustanovil nezletilému opatrovníka, Městskou část Prahu 3. Usnesením ze září 2008 soud spojil ke společnému projednání návrh otce na řízení podle § 20 zákona o rodině a návrh matky na úpravu poměrů nezletilého před a po rozvodu manželství. Jednání soud nařídil na říjen 2008, zástupce matky požádal o odročení. Žádosti bylo vyhověno, odročeno ještě na říjen 2008. K návrhu otce se vyjádřila matka. Soud zjišťoval výdělkové poměry rodičů. K návrhu matky se vyjádřil otec rovněž v říjnu 2008. Z protokolu o jednání z 27. 10. 2008 vyplývá, že byl přednesen návrh a jednání za účelem výslechu rodičů odročeno na listopad. Otec se odvolal proti usnesení o ustanovení opatrovníka. Následně otec doložil soudu dohodu mezi manžely ohledně jejich soužití ve společné domácnosti na dobu do rozvodu. Spis byl odvolacímu soudu předložen v listopadu 2008. Usnesením rovněž z listopadu 2008 Městský soud v Praze napadené usnesení potvrdil. Rodiče předložili dohodu o úpravě poměrů nezletilého syna po dobu před a po rozvodu manželství, které je datováno 26. listopadu 2008. Otec požádal ještě v listopadu o změnu sociálního pracovníka. Začátkem prosince matka podala návrh na vydání předběžného opatření. K návrhu se vyjádřil opatrovník. Otec se vyjádřil k návrhu matky na předběžné opatření v polovině prosince 2008. Z důvodu předložení věci s odvoláním bylo nařízené jednání odročeno na neurčito. Soud návrhu vyhověl usnesením z 11. prosince 2008 a nařídil předběžné opatření. Usnesením z 22. 12. 2008 soud nařídil další předběžné opatření. Proti prvnímu předběžnému opatření se otec odvolal. Návrh na předběžné opatření podal též otec, a to 22. 12. 2008 a ještě téhož dne vzal částečně návrh zpět. K návrhu otce na předběžné opatření se vyjádřila i městská část. Dne 2. 1. 2009 bylo odvolání otce proti předběžnému opatření z 11. 12. ještě doplněno. Znovu bylo doplněno 5. 1. Věc byla městskému soudu předložena 13. 1. Usnesením z 22. 1. 2009 městský soud napadené usnesení soudu prvního stupně potvrdil a věc vrátil obvodnímu soudu. Otec se odvolal rovněž proti usnesení o nařízení předběžného opatření z 22. 12. 2008. Koncem ledna se vyjádřila matka k odvolání otce. Ke svému odvolání otec rovněž doplnil důkazy. Ve věci se vyjádřila rovněž městská část. Otec své odvolání doplnil počátkem března a 3. 3. byla věc předložena městskému soudu. 11. 3. Následovala námitka podjatosti proti soudkyni OS Praha 3 JUDr. Marii Kříhové. Jednalo se o námitku otce. Ve věci se dále vyjadřovala matka. K námitce se vyjádřila i soudkyně. Počátkem dubna otec doplňoval důkazy, vyjadřoval se dále k námitce podjatosti polemikou s vyjádřením soudkyně. Městský soud usnesením ze dne 29. 4. 2009 potvrdil napadené usnesení obvodního soudu ze dne 22. 12. 2008 o vydání předběžného opatření. Jednání soud nařídil na 22. 6. 2009. V květnu městská část podávala podnět na vydání rozhodnutí soudu podle § 49 zákona o rodině. Ve věci se vyjádřila matka i otec. Otec předložil soudu odborný posudek z oboru klinické psychologie. Z protokolu o jednání ze dne 22. 6. 2009 vyplývá, že se dostavila matka i otec osobně, účastnil se i opatrovník. Účastníci přednesli své návrhy, byla vyslechnuta matka a jednání za účelem dokončení výslechu matky odročeno na 24. srpna 2009. Ústavní soud žádal zapůjčení tohoto spisu v červenci 2009. V polovině srpna 2009 otec podal návrh na vydání předběžného opatření, kterým žádal, aby otec byl oprávněn stýkat se s nezletilým K ██████████ bez přítomnosti matky v době od 21. 8. 2009 od 20:00 hodin do 7. 9. 2009 do 12:00 hodin. 19. 6. 2009 otec podal ústavní stížnost, která byla usnesením z 13. 8. 2009 Ústavním soudem odmítnuta pro zjevnou neopodstatněnost. Městská část se vyjádřila k návrhu otce na předběžné opatření usnesením z 20. 8. 2009. Soud návrhu vyhověl a nařídil předběžné opatření v navrhovaném rozsahu. Další návrh otce na vydání předběžného opatření došel soudu 24. 9. 2009, jímž bylo zabezpečení operace nezletilého v ██████████ od 7. 10. 2009. Usnesením z 25. 9. 2009 Obvodní soud návrh otce na vydání předběžného opatření o operaci odmítl. Následně otec vzal svůj návrh na předběžné opatření zpět. 21. 10. 2009 se otec odvolal proti usnesení, kterým byl návrh na předběžné opatření odmítnut. Usnesením z 23. 10. 2009 soud řízení o návrhu otce na nařízení předběžného opatření

zastavil a usnesení, které bylo odmítnuto zrušil. Jednání bylo odročeno na 12. 10. Na žádost právního zástupce matky, a to na 19. 11. Dne 4. 11. došel soudu návrh na výkon soudního rozhodnutí podepsaný matkou, podle rozsudku ze dne 22. 12. 2008 (míněno patrně předběžné opatření). Z protokolu o jednání vyplývá, že byla vyslýchána matka a jednání odročeno za účelem dokončení výslechu matky na 28. 12. 2009. Jednání započalo v 10:30 hodin a skončilo v 12:55 hodin. Výzvou z 24. 11. 2009 soud vyzval otce, aby se dobrovolně podrobil rozhodnutí obvodního soudu z 22. 12. 2008. Dne 3. 12. 2009 došel soudu návrh otce na vydání předběžného opatření, kterým se domáhal možnosti stýkat se s nezletilým bez přítomnosti matky o vánocích roku 2009 od 23. do 26. 12. Usnesením z 9. 12. 2009 byl návrh otce zamítnut. Další návrh na nařízení předběžného opatření byl otcem doručen soudu 14. 12. 2009, kterým se domáhal oprávnění stýkat se s nezletilým rovněž jako v předchozím případě od 23. 12. do 28. 12. současně otec vzal zpět svůj původní návrh na předběžné opatření ze začátku prosince z důvodu podání nového návrhu na předběžné opatření jiného znění. 18. 12. 2009 došel soudu návrh ze strany matky na zvýšení výživného. Usnesením z 21. 12. 2009 soud návrh otce na předběžné opatření ohledně vánoc do 28. 12. Zamítl a usnesení obvodního soudu z 11. 12. 2008 změnil tak, že částka, kterou je otec povinen přispívat na výživu nezletilého činí 3 500 Kč počínaje 21. 12. 2009. Usnesením z téhož dne zastavil řízení o návrhu otce na nařízení předběžného opatření ze dne 3. 12. 2009 a usnesení obvodního soudu ze dne 9. 12. 2009 zrušil. Další návrh na vydání předběžného opatření doručil otec soudu 28. 12. 2009. Domáhal se jím změny předběžného opatření ze dne 22. 12. 2008 ohledně vyzvedávání nezletilého matkou. Z protokolu o jednání ze dne 28. 12. 2009 vyplývá, že začalo v 9:30 hodin. Byla vyslýchána matka a v 11:30 hodin bylo jednání odročeno za účelem dokončení výslechu matky a provedení výslechu otce na 1. 2. 2010. Usnesením ze 4. 1. 2010 byl návrh otce na změnu předběžného opatření zamítnut. Proti tomuto usnesení se otec odvolal 20. 1. a 21. 1. podal návrh na vydání předběžného opatření, kterým se domáhal předání nezletilého do své péče, počínaje 1. 3. 2010 a rozhodnutí oprávnění matky stýkat se s nezletilým v rozsahu určeném rozhodnutím soudu a povinnosti uložit matce přispívat na výživné. K návrhu otce se i vyjadřovali i ostatní účastníci. Strany dokládaly své argumenty i důkazy. Usnesením z 27. 1. 2010 byl návrh otce zamítnut. Z protokolu o jednání z 1. 2. 2010 vyplývá, že se začalo jednat v 13:00 hodin. Zástupce matky uvedl, že mezi rodiči došlo k písemné dohodě. Otec si přál, aby matka byla dovyslechnuta než bude vyslechnut on sám. Byla dovyslechnuta matka. Jednání pak bylo odročeno za účelem výslechu otce na den 25. 2. 2010. Matka se vyjádřila k odvolání otce. Z listin založených ve spise je zřejmé, že soud dále zjišťoval majetkové a výdělkové poměry účastníků. Otec se odvolal do usnesení z 27. 1. 2010, kterým byl zamítnut jeho návrh na změnu předběžného opatření. Z protokolu o jednání z 25. 2. 2010 vyplývá, že byl vyslýchán otec. Jednání bylo skončeno v 15:30 hodin, vzhledem k žádosti zástupkyně otce, aby mohla odejít k lékaři. Jednání bylo odročeno na 22. 3. za účelem pokračování výslechu otce. Spis byl předložen odvolacímu soudu 4. 3. 2010. Usnesením z 15. 3. 2010 odvolací soud usnesení obvodního soudu ze 4. 1. a z 27. 1. 2010 potvrdil. Z důvodu nemoci otce bylo jednání odročeno na 19. 4. 7. 4. otec podal návrh na předběžné opatření, kterým by bylo rozhodnuto, že se nezletilý v každém lichém kalendářním týdnu předává do péče otce a v každém sudém do péče matky. Svůj návrh otec následně opravil. K návrhu se vyjádřila městská část. Usnesením z 12. 4. 2010 soud návrh otce na změnu předběžného opatření z 11. 12. 2008, 22. 12. 2008 a 21. 12. 2009 zamítl. Usnesením z 19. 4. 2010 soud rovněž zamítl návrh otce, aby byla matka vyzvána, aby se podrobila soudnímu rozhodnutí o úpravě styku. Z protokolu o jednání ze dne 19. 4. 2010 vyplývá, že jednání započalo v 13:00 hodin. Byl vyslýchán otec, který vznesl znovu námitku podjatosti soudkyně a odmítl dále vypovídat. Písemně byla námitka podjatosti soudu zaslána 29. 4. Proti usnesení ze dne 12. 4. 2010 se otec odvolal. 14. 5. 2010 podala matka návrh na předběžné opatření, kterým měl být souhlas k vycestování nezletilého do Řecka, počátkem června 2010. V květnu se vyjádřila matka k odvolání otce. K návrhu na předběžné opatření se vyjádřila městská část. Soud návrhu matky vyhověl a dal souhlas k vycestování nezletilého ve dnech 3. 6. až 13. 6. 2010. Soudkyně se vyjádřila k námitce podjatosti. Věc byla odvolacímu soudu předložena v červnu 2010. Usnesením městského soudu z 1. 7. 2010

bylo napadené usnesení obvodního soudu z 12. 4. 2010 a z 19. 4. 2010 potvrzeno. Dne 13. 7. 2010 došel soudu návrh matky na změnu nařízeného předběžného opatření, kterým měla být změna oprávnění otce stýkat se s nezletilým bez přítomnosti matky tak, že otec vyzvedne a matce předá nezletilého v [REDAKCE]. Usnesením z 30. 7. 2010 městský soud zastavil řízení o návrhu otce na vyloučení soudkyně JUDr. Marie Kříhové a odmítl návrh otce na vyloučení soudkyně, došlý soudu 12. 7. 2010. Otce se začátkem srpna vyjádřil k návrhu matky na změnu předběžného opatření. Usnesením z 13. 8. 2010 soud nařídil předběžné opatření, kterým otci stanovil oprávnění stýkat se s nezletilým v každém sudém kalendářním týdnu, změnil tak usnesení obvodního soudu z 22. 12. 2008 a zamítl návrh otce na nařízení předběžného opatření, kterým se nezletilý v každém lichém týdnu předává do péče otce a v každém sudém do péče matky. Dále soud usnesením z 23. 8. 2010 přenesl svou příslušnost na Okresní soud v Sokolově a věc mu postoupil. Proti usnesení ze dne 13. 8. 2010 se otec odvolal. Rovněž proti usnesení o přenesení příslušnosti se odvolal. Odvolacímu soudu byl spis předložen koncem září. Usnesením z 11. 10. 2010 byla napadena usnesení potvrzena. Usnesením Ústavního soudu z 14. 10. 2010 [REDAKCE] byla odmítnuta ústavní stížnost otce pro zjevnou neopodstatněnost. Otce rovněž podal dovolání proti usnesení městského soudu z 30. 7. 2010, kterým bylo rozhodnuto o námitce podjatosti. Nejvyšší soud usnesením ze 17. 12. 2010 řízení o dovolání otce zastavil. Další návrh na předběžné opatření podal otec dne 30. 11. 2010. Domáhal se jím stýkat se s nezletilým o vánocích 2010 od 23. do 25. 12. Opětovně rozhodoval soud o své místní nepřislušnosti 6. prosince 2010. O návrhu otce na vydání předběžného opatření ohledně Vánoc 2010 rozhodl Okresní soud v Sokolově tak, že jej zamítl. Opatrovníkem nezletilého ustanovil Městský úřad Sokolov. Rozhodl tak usnesením z 26. 1. 2011. V únoru 2011 žádal Ústavní soud o zapůjčení spisu. Jednání bylo z tohoto důvodu odročeno. *Poznámka: Původní jednání bylo nařízeno na 22. 2. 2011. Jednání bylo po vrácení spisu nařízeno na 12. 4. 2011.* Otec vrátil soudu předvolání k jednání s tím, že je v něm uvedena nesprávná adresa nezletilého. Z protokolu o jednání 12. 4. 2011 vyplývá, že se jej účastnila matka i otec osobně, stejně tak OPG. Po přednesech účastníků byl vyslýchán otec a jednání odročeno na 24. 5. 2011 za účelem dokončení výpovědi otce a stanovení znalkyně k vypracování znaleckého posudku. Usnesením z 22. 4. 2011 soud ustanovil znalcem z oboru psychologie PhDr. Moniku Kopárkovou. Otec se vyjádřil k osobě soudní znalkyně. Dne 20. 5. 2011 podal otec návrh na změnu předběžného opatření tak, že se od 1. 6. 2011 nařizuje střídavá výchova nezletilého. Z protokolu o jednání ze dne 24. 5. 2011 vyplývá, že se jej účastnili rodiče osobně, účastnila se rovněž OPG, byl vyslýchán otec a jednání odročeno na 15. 6. za účelem doplňujícího výslechu otce. Usnesením z 25. 5. 2011 soud návrh otce na vydání předběžného opatření zamítl a změnil předběžné opatření vydané Obvodním soudem pro Prahu 3 dne 13. 8. 2010 tak, že otec je oprávněn stýkat se s nezletilým bez přítomnosti matky v každém sudém kalendářním týdnu od středy do pondělí a každý lichý týden ve čtvrtek. Dne 3. 6. 2011 otec navrhoval soudu výkon rozhodnutí v podobě, aby soudem byla matka vyzvána, aby se podrobila soudnímu rozhodnutí o úpravě styku. Usnesením z 6. 6. 2011 okresní soud návrh otce zamítl. Otec se proti tomuto usnesení odvolal, dále pak okresní soud 14. 6. 2011 rozhodl, že znalkyně Kopárková není vyloučena z úkonu vypracování znaleckého posudku. Rozhodl tak o námitkách vznesených otcem. Z protokolu o jednání z 15. 6. 2011 vyplývá, že po přednesech účastníků byl vyslýchán dále otec a jednání odročeno na neurčito za účelem předložení spisu Krajskému soudu k odvolání účastníků. Spis byl odvolacímu soudu předložen 30. 6. 2011. Ve spise je založena řada dalších podání účastníků, vyjádření k jednotlivým návrhům, zápisy z jednotlivých jednání na OSPOD a podobně. Usnesením z 19. 8. 2011 soud zamítl návrh otce z 29. 7. 2011, aby soud vyzval matku k podrobení se soudnímu rozhodnutí. Otec dále podal návrh na změnu předběžného opatření, kterým se domáhal svěřeni nezletilého do své péče. Na konci srpna byl podán návrh na vydání předběžného opatření ze strany matky, kterým měl soud rozhodnout o oprávnění matky vycestovat s nezletilým v září až v říjnu 2011 do zahraničí. Usnesením z 30. 8. 2011 soud návrh otce na změnu předběžného opatření, kterým se domáhal svěřeni nezletilého do své péče, zamítl. Další návrh na vydání předběžného opatření podala matka 31. 8. 2011, rozšířila svůj návrh na vycestování s tím, že v této době snést, že

neproběhne styk s nezletilým. Následně otec podal námitku podjatosti soudkyně Mgr. Matějkové. Usnesením z 2. 9. 2011 soud vyhověl návrhu matky na předběžné opatření, kterým se domáhala umožnění vycestování s nezletilým do zahraničí v září a v říjnu 2011. Následně se otec proti usnesení odvolal a opakovaně doplňoval námitku podjatosti. Usnesením z 26. 8. 2011 Krajský soud v Plzni rozhodl o návrhu otce na změnu předběžného opatření. K odvolání otce i matky do usnesení OS Sokolov z 25. 5. 2011 tak, že napadené usnesení ve výrocích I. a III. potvrdil a ve výroku II. změnil, že vydané předběžné opatření OS Praha 3 ze dne 13. 8. 2010 se nemění. Odvolací soud též potvrdil usnesení soudu prvního stupně o zamítnutí návrhu se na výzvu matce ze strany soudu. Usnesením z 22. 9. 2011 okresní soud zamítl návrhy otce na výkon rozhodnutí z 30. 6. a 20. 9. 29. 8. a 8. 9. 2011. Další námitku podjatosti vznesl otec dále úředního záznamu 6. 10. Otec dále doplnil dokazování předloženým znaleckým posudkem. Tím končí na č. 1. 2024 svazek druhý. Spis byl odvolacímu soudu předložen koncem listopadu 2011, současně otec podal návrh na vydání předběžného opatření, kterým se domáhal oprávnění stýkat se s nezletilým o vánocích roku 2011 od 23. do 26. prosince. Usnesením z 25. 11. 2011 soud návrhu otce vyhověl. Matka se proti usnesení odvolala. Otec se vyjádřil k odvolání matky, usnesením z 8. 12. 2011 krajský soud změnil usnesení soudu prvního stupně o oprávnění otce stýkat se s nezletilým v době vánoc na dobu od 25. do 26. Další návrh otce na vydání předběžného opatření došlo soudu 19. 12. 2011, tím se otec domáhal předávání nezletilého v lichém kalendářním týdnu do jeho péče, v sudém do péče matky. Návrh otce byl zamítnut usnesením z 20. 12. Usneseními z 2. 12. 2011 krajský soud potvrdil usnesení soudu z 19. 8. 2011, z 22. 9. 2011, 30. 8. 2011 a rozhodl, že soudkyně Mgr. Matějková není vyloučena z projednávání věci. Usnesením z 12. 12. 2011 Ústavní soud usnesením [redacted] odmítl ústavní stížnost otce pro zjevnou neopodstatněnost. Otec vznesl v lednu 2012 výhrady ke znaleckému zkoumání, vznesl námitku podjatosti soudkyň a soudců Krajského soudu v Plzni. V únoru 2012 byl spis opět předložen odvolacímu soudu usnesením z 6. 3. 2012 krajský soud potvrdil usnesení okresního soudu z 20. 12. 2011. Otec dále doplňoval důkazy a koncem dubna podala návrh na vydání předběžného opatření matka, neboť hodlala 13. 9. až 30. 9. 2012 s nezletilým vycestovat do zahraničí. Soud usnesením z 2. 5. 2012 jejímu návrhu vyhověl. Současně otec podal návrh na změnu předběžného opatření, kterým se domáhal předání nezletilého do své péče v lichém kalendářním týdnu, v sudém pak matce. Usnesením ze 4. 5. 2012 byl návrh otce zamítnut. Doplnil důkazní návrhy a 10. 5. 2012 znovu podal námitku podjatosti soudkyně. Oznámil, že bude podávat trestní oznámení týkající se soudkyně Matějkové. Dne 1. 6. 2012 podal další návrh na změnu předběžného opatření. Usnesením ze dne 6. 6. 2012 okresní soud změnil předběžné opatření OS Praha 3 z 13. 8. 2010, tak že otec je oprávněn stýkat se s nezletilým v každém sudém kalendářním měsíci od středy do pondělí a matka je povinna nezletilého ke styku s otcem řádně připravit. Do protokolu podal otec další návrh na změnu předběžného opatření 7. 6. Dne 8. 6. 2012 byl tento návrh odmítnut. Otec do protokolu opětovně navrhl změnu předběžného opatření 13. 6. 2012. Usnesením z 19. 6. bylo řízení o tomto návrhu zastaveno. Proti usnesení o nařízení předběžného opatření se matka odvolala, otec se rovněž odvolal proti usnesení, kterým nebylo jeho návrhu vyhověno. Spis byl krajskému soudu opětovně předložen 29. 6. 2012. Následovala námitka podjatosti soudců Krajského soudu v Plzni. Byl dokončen a soudu zaslán znalecký posudek od PhDr. Moniky Kopárkové, a to v srpnu 2012. Usnesením z 3. 9. 2012 soudu ustanovil Městský úřad Sokolov opatrovníkem nezletilého k zastupování v řízení o výkon rozhodnutí. Jednání bylo nařízeno na 20. 11. 2012. Věc byla předložena vrchnímu soudu s námitkou podjatosti koncem července 2012. Usnesením z 24. 8. 2012 vrchní soud rozhodl, že soudci Krajského soudu v Plzni nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování. Krajský soud následně usnesením z 21. 9. 2012 potvrdil usnesení soudu prvního stupně ze 4. 5. 2012 a změnil usnesení soudu prvního stupně ze dne 6. 6. Tak, že otec je oprávněn stýkat se s nezletilým v každém sudém kalendářním týdnu od čtvrtka do neděle. Potvrdil také usnesení soudu prvního stupně z 19. 6. 2012. Otec se vyjádřil ke znaleckému posudku a navrhl vypracování posudku znaleckým ústavem, a to v říjnu 2012. Předložil posudek PhDr. Vladimíra Tesaře, předložil také soudu své trestní oznámení na doktorku Kopárkovou,

znalkyni. Dne 7. 11. 2012 podal otec návrh na změnu předběžného opatření, kterým se domáhal vyslovení, že je oprávněn stýkat se s nezletilým synem v kalendářním týdnu od úterý do pondělí lichého týdne se svěřuje do výlučné péče otce. Matka je povinna platit otcí výživné. Usnesením ze 14. 11. 2012 byl návrh otce na změnu předběžného opatření zamítnut. Následně otec podal na opětovnou námitku podjatosti soudkyně Mgr. Hany Matějkové a návrh na zahájení kárného řízení. Následně byl spis předložen krajskému soudu. K námitce podjatosti to bylo předloženo krajskému soudu koncem listopadu, o námitce rozhodl krajský soud 28. 11. 2012 takže, soudkyně není vyloučena, dále usnesením z 19. 12. 2012 potvrdil usnesení soudu prvního stupně ze 14. 11. 2012, kterým byl zamítnut otcův návrh na změnu předběžného opatření. Další návrh na předběžné opatření došel soudu ze strany otce 11. 12., dne 12. 12. okresní soud o tomto návrhu rozhodl, a to tak, že určil, že otec bude mít styk s nezletilým v době vánoc od 23. do 27. 12. Otec se dále domáhal návrhem doručeným soudu 18. 12. 2013 nahrazení souhlasu matky se zápisem nezletilého o uzavření smlouvy o vzdělávání v základní škole. Škola hrou s. r. o. Usnesením ze 4. 3. 2013 rozhodl Ústavní soud ve věci [redacted] ve věci stěžovatele Ing. A. [redacted] H. [redacted] tak, že ústavní stížnost odmítl pro zjevnou neopodstatněnost. Z protokolu o jednání ze dne 11. 3. 2013 vyplývá, že se jí účastnili rodiče osobně, OPD a znalkyně Monika Kopárková. Znalkyně byla vyslechnuta a jednání odročeno na neurčito za účelem pokračování výslechu znalkyně. Otec podal námitky k vypracování doplnění znaleckého posudku. Koncem března rovněž podal návrh na změnu předběžného opatření, kterým se domáhal úpravy rozsahu styku s nezletilým. Usnesením z 2. 4. 2013 byl návrh otce zamítnut v rozsahu, kde se domáhal změny předběžného opatření. Jednak soud nahradil souhlas matky s uzavřením smlouvy o poskytování vzdělávání v soukromé základní škole hrou. Jednání bylo nařízeno na 30. 4. Soud dále ustanovil znalce z oboru psychologie PhDr. Mgr. Jiřího Fišera CSc. k vypracování doplňujícího znaleckého posudku. Zástupkyně žalobce požádala o odročení jednání z důvodu kolize s jiným jednáním. Matka se odvolala proti nahrazení souhlasu. K jejímu odvolání se vyjádřil otec. Jednání bylo odročeno na 14. 5. 2013 z důvodu žádosti. O odročení jednání tentokrát žádal zástupce matky z důvodu vytíženosti klientky. Soud žádosti nevyhověl, proto z protokolu o jednání ze 14. 5. 2013 vyplývá, že byla vyslýchána znalkyně Kopárková a jednání odročeno na neurčito za účelem provedení účastnické výpovědi otce, který se této účastnické výpovědi domáhal. Jednání bylo nařízeno na 11. 6. K odvolání matky rozhodl odvolací soud 28. 5. 2013 tak, že odvolání matky nezletilého do druhého výroku napadeného usnesení. Z protokolu o jednání ze dne 11. 6. 2013 vyplývá, že byl vyslýchán otec a jednání odročeno za účelem vyčkání doplňujícího znaleckého posudku. Následně se otec domáhal, aby soud vhodným způsobem napomenul matku nezletilého nebo aby nad nezletilým stanovil dohled soudu. Domáhal se, aby soud také uložil povinnost rodičům využít rodinnou terapii. Následně otec předložil soudu další ze svých znaleckých posudků vypracovaných PhDr. Vladimírem Tesařem. Dne 12. 8. 2013 matka podala návrh na změnu předběžného opatření ohledně rozsahu styku. Usnesením ze 14. 8. 2013 byl návrh matky zamítnut. Usnesením z 16. 8. 2013 soud nahradil souhlas otce nezletilého s podáním přihlášky k zápisu do základní školy v [redacted]. Usnesením ze dne 31. 7. 2013 krajský soud potvrdil usnesení soudu prvního stupně ze dne 21. 9. 2012 ohledně znaleckého. Návrh na změnu předběžného opatření podal dále otec 19. 8. 2013. Ten byl zamítnut usnesením z 21. 8. 2013. Počátkem září 2013 podal otec námitku podjatosti vůči soudkyni Mgr. Matějkové. Podal dále návrh na výkon rozhodnutí odnětím nezletilého. Oprava: současně podala matka návrh na výkon rozhodnutí odnětím nezletilého otcí a jeho předání matce. Soud návrhu vyhověl a dne 2. září 2013 tedy tentýž den. Z protokolu o výkonu rozhodnutí vyplývá, že byl proveden 3. 9. Tentýž den podala matka návrh na vydání předběžného opatření ohledně neuskutečnění styku s nezletilým od 5. 8. do 8. 9. Usnesením ze 4. 9. 2013 byl návrh matky na vydání předběžného opatření zamítnut. Návrh na vydání předběžného opatření podal 5. 9. 2013 i Městský úřad Sokolov. Domáhal se jejím určením, že nezletilý bude plnit povinnou školní docházku v základní škole v [redacted]. Usnesením z 6. 9. 2013 rozhodl soud, že nezletilý bude plnit školní docházku v [redacted]. Opatrovníkem byla ustanovena M. [redacted] I. [redacted]. Otec se odvolal, vznesl další námitku podjatosti. Žádal soud, aby nad nezletilým byl stanoven dohled, tento

návrh byl zamítnut usnesením z 25. 9. Podal dále námitku podjatosti soudem ustanoveného znalce. Počátkem října opět podal návrh na stanovení dohledu nad nezletilým. Tento návrh byl soudem zamítnut 11. 10. Otec se odvolal a opětovně vznesl námitku podjatosti. Usnesením z 18. 10. 2013 soud zahájil řízení ve věci určení školy, kterou bude nezletilý navštěvovat. Znalecký posudek Jiřího Fišera byl soudu dodán 23. 10. 2013. Řízení o určení základní školy nezletilého bylo přerušeno do pravomocného skončení řízení o výchově a výživě usnesením z 25. 10. Otec podal znovu návrh na stanovení dohledu z 25. října. Tento návrh byl znovu soudem zamítnut dne 30. 10. Otec se odvolal. Usnesením z 21. 10. 2013 rozhodl krajský soud, že soudkyně není vyloučena z projednávání věci. Dále potvrdil, že usnesení okresního soudu z 21. 8. 2013, kterým byl zamítnut návrh otce na vydání předběžného opatření a potvrdil také usnesení okresního soudu o tom, že nezletilý bude plnit povinnou školní docházku na základní škole v [REDAKCE]. Usnesením z 13. 11. 2013 soud zamítl návrh otce na vydání předběžného opatření došlý soudu 10. 11. 2013 ohledně stanovení dohledu nad výchovou nezletilého. Tentyž návrh podal otec 20. listopadu, 22. 11. ji soud zamítl. Do řízení vstoupil jako účastník na straně otce Mezinárodní institut pro rodinu a dítě. Z důvodu zpětvzetí návrhu Městského úřadu Sokolov bylo usnesením z 12. 12. 2013 zastaveno řízení o určení školy nezletilému. Usnesením ze 17. 12. 2013 soud určil k návrhu otce, že otec bude mít styk s nezletilým v době vánoc roku 2013 od 25. do 31. 12. Usnesením z 10. 12. 2013 krajský soud rozhodl odvoláním otce tak, že potvrdil usnesení soudu prvního stupně ze dne 25. 9., 11. 10., 15. 10., 16. 10., 30. 10. 2013. Stejný návrh na předběžné opatření, kterým by bylo stanovení dohledu, podal otec soudu opětovně 23. 12. Dne 31. 12. 2013 ji soud zamítl. Usnesením z 3. 2. 2014 krajský soud rozhodl, že soudkyně Matějková není vyloučena z projednávání a rozhodování věci. Usnesením z 12. 2. 2014 bylo potvrzeno krajským soudem usnesení soudu prvního stupně z 31. 12. 2013. Stejný návrh jako v předchozích případech o stanovení dohledu podal otec 16. ledna 2014. Poté znovu 19. 1., ty byly opět zamítnuty. Totéž pak 12. 2., zamítnuto 14. 2. Další návrh na předběžné opatření ze strany otce přišel soudu 14. 2., jím se otec domáhal stýkat s nezletilým v době jarních prázdnin. Soud mu vyhověl usnesením z 18. 2. 2014. Stejný návrh na stanovení dohledu jako v předchozích případech podal otec znovu 13. 3., zamítnuto 17. 3. Usnesením ze 7. 4. 2014 krajský soud potvrdil usnesení soudu prvního stupně z 21. 1., 14. 2. 2014. Dnem 27. 3. 2014 je datováno usnesení Ústavního soudu [REDAKCE] kterým byla odmítnuta ústavní stížnost stěžovatele Ing. A [REDAKCE] H [REDAKCE] pro zjevnou neopodstatněnost. Úpravy styku se předběžným opatřením domáhal opět 21. 4. 2014. Usnesením z 23. 4. byl návrh zamítnut. Usnesením z 25. 4. 2014 soudu rozhodl o tom, že znalec Fišer není vyloučen z úkonu vypracování znaleckého posudku. Koncem dubna následovala opětovná námitka podjatosti ze strany otce proti rozhodující soudkyni. Otec podal návrh na určení lhůty spolu s opětovným návrhem na stanovení dohledu. Návrh na předběžné opatření byl zamítnut usnesením 27. 5. Usnesením z 11. 6. Soud uložil matce povinnost, aby každé pondělí a středu v měsíci a každý lichý pátek a lichou neděli v měsíci zajistila dostupnost volání na mobilní telefon nezletilého K [REDAKCE]. Další návrh na předběžné opatření následovalo 17. 6. Otec se jím domáhal styku s nezletilým dne 27. 6. 2014 a dále o letních prázdninách. Soud mu vyhověl usnesením z 18. 6. Matka se také domáhala předběžným opatřením úpravy styku v době letních prázdnin. Soud jí též vyhověl dne 19. 6. 2014. Oba rodiče se proti rozhodnutí odvolali. Usnesením z 15. 7. 2014 krajský soud rozhodl, že soudkyně není vyloučena z projednání a rozhodnutí věci. Dne 15. 7. 2014 byla odvolacím soudem potvrzena usnesení soudu prvního stupně ze dne 17. 3., 27. 5., 23. 4. Usnesení ze dne 18. 6. 2014 bylo změněno v datu styku ohledně letních prázdnin. Byla dále potvrzena usnesení soudu prvního stupně z 25. 4. a na č. l. 3315 a 3322. Usnesením z 15. 8. 2014 okresní soud určil, že nezletilý bude plnit školní docházku na základní škole v [REDAKCE]. Usnesením z 2. 9. 2014 krajský soud určil lhůtu jednoho měsíce k vydání rozhodnutí o návrhu otce na uložení výchovného opatření nebo nařízení jednání o tomto návrhu. V září vznesl opětovně námitku podjatosti soudkyně. Z protokolu o jednání ze dne 30. 9. 2014 vyplývá, že se jí účastnila matka, otce osobně, OSPOD. Byly čteny návrhy účastníků, dán prostor k vyjádření účastníků. Byl vyslechnut nezletilý K [REDAKCE] H [REDAKCE] čteny listinné důkazy. Důkazní řízení bylo skončeno a

rozsudkem návrh otce na stanovení soudního dohledu nad výchovou zamítnut. Návrh otce na uložení povinnosti rodičů využít rodinnou terapii zamítnut, rozhodnuto o nákladech řízení. Usnesením krajského soudu ze 16. 10. 2014 bylo potvrzeno usnesení soudu prvního stupně o návrhu na nařízení předběžného opatření z 15. 8. 2014. Vyhlášený rozsudek nabyl dle doložky právní moci 19. 6. 2015. Odvolal se do něj otec, účastníkům byl doručován v říjnu 2014. Usnesením z 18. 12. 2014 Ústavní soud odmítl ústavní stížnost otce pro zjevnou neopodstatněnost. Samotný Ústavní soud konstatoval, že stěžovatel v průběhu řízení podává další často opakované a téměř vždy nedůvodné návrhy námitky, přičemž takovýto způsob výkonu práv lze již kvalifikovat jako šikanózní. Nedaří-li se za této situace obecným soudům rozhodnout v meritu věci a dočasná opatření soudu nabývají trvalejšího charakteru, lze to přičítat jen samotnému stěžovateli. Počátkem ledna 2015 došel soudu podnět k určení místa trvalého pobytu nezletilého ze strany Městské části Prahy 3. Usnesením z 9. 1. 2015 okresní soud zahájil řízení na určení místa trvalého pobytu nezletilého. Usnesením z 16. 12. 2014 okresní soud předběžným opatřením určil styk s nezletilým v době vánoc 2014. Dne 18. 12. 2014 otec podal návrh na stanovení dohledu. Usnesením z 22. 12. 2014 soud řízení o tomto návrhu zastavil. Dne 19. 1. 2015 podal otec návrh na změnu předběžného opatření, který byl usnesením z 23. 1. 2015 zamítnut. Usnesením z 22. 1. 2015 Ústavní soud odmítl ústavní stížnost otce pro zjevnou neopodstatněnost. V únoru 2015 bylo zastaveno řízení o určení místa trvalého pobytu nezletilého, neboť nebyly podmínky pro jeho zahájení ze strany soudu. Usnesením z 6. 3. 2015 krajský soud potvrdil usnesení okresního soudu z 23. 1. 2015, kterým byl zamítnut návrh na předběžné opatření ze strany otce ohledně změny péče. Návrh na zahájení řízení o určení místa trvalého pobytu nezletilého podala následně matka. Matka podala návrh na vydání předběžného opatření v polovině března 2015, domáhala se jím uložení povinnosti snést, že v době letních prázdnin neproběhne styk. Návrh matky byl zamítnut 18. 3. Další návrh na předběžné opatření podal otec 11. 12. 2014. Usnesením z 15. 12. 2014 byl návrh otce zamítnut. Usnesením z 29. 1. 2015 krajský soud toto usnesení potvrdil. Návrh na změnu předběžného opatření podal otec dne 18. 12. 2014, návrh byl zamítnut 19. 12. 2014. 13. 2. 2015 bylo usnesení soudu prvního stupně potvrzeno. Usnesením ze 14. 4. 2015 okresní soud zamítl návrh otce na vydání předběžného opatření ze 7. 4., kterým by bylo změněno stávající předběžné opatření o úpravě styku. Dne 3. 3. 2015 se konalo jednání před odvolacím soudem ve věci stanovení soudního dohledu a uložení povinnosti využít rodičům rodinnou terapii. Rozsudek byl vyhlášen 10. 3., tím byl rozsudek soudu prvního stupně potvrzen. Spis byl okresnímu soudu vrácen 10. 4. Okresní soud nařídil jednání na 23. 6. 2015. Dne 29. 5. 2015 krajský soud potvrdil usnesení okresního soudu ze dne 14. 4. 2015 tím, že byl zamítnut návrh otce na vydání předběžného opatření. Otec podal znalecký posudek vypracovaný PhDr. Vladimírem Fiedlerem. V polovině června 2015 otec podal opětovnou námitku podjatosti soudkyně. Z protokolu o jednání ze dne 23. 6. 2015 plyne, že se jí účastnil znalec Jiří Fišer, OSPOD a rodiče spolu se svými zástupci. Je opětovně proveden pohovor s nezletilým za přítomnosti zástupce matky, zástupce otce a pracovnice OSPOD. Je vyslechnut znalec Jiří Fišer. Jednání je odročeno na 29. 6. za účelem pokračování v dokazování. Při tomto jednání byly čteny listinné důkazy. O závěrečných návrzích byl rozsudkem nezletilý svěřen do výchovy a péče matky, byla stanovena povinnost otci přispívat na výživu nezletilého a rozhodnuto o nedoplatku na výživném, bylo rozhodnuto o nákladech řízení. Otec podával námitky proti protokolaci. Rozsudek, který obsahuje 25 stran, byl doručován účastníkům koncem července 2015. Dle doložky nabyl právní moci ve výrocích I. až VII. Dne 23. 12. 2015. Usnesením z 29. 6. 2015 soud rozhodl o tom, že znalec Fišer není vyloučen z úkonu podání znaleckého posudku. Doplnujícím rozsudkem ze dne 29. 6. 2015 bylo rozhodnuto ještě o výrocích VIII. IX. X. XI., a to o nákladech státu. Dne 24. 9. 2015 Ústavní soud ve věci III. ÚS 237/15 odmítl ústavní stížnost stěžovatele A. H. pro zjevnou neopodstatněnost s tím, že konstatoval, že napadená rozhodnutí obecných soudů vyhovují testu ústavnosti, měla zákonný podklad, byla vydána příslušným orgánem, nevykazují známky svévole. Námitky stěžovatele představují polemiku s důvody, kterými obecné soudy svá rozhodnutí podepřely. Odvolací jednání se konalo 9. 11. 2015, při němž byl rozsudek soudu prvního stupně

potvrzen a dále rozhodnuto tak, že otec je oprávněn se s nezletilým stýkat každý sudý týden v roce od čtvrtka do neděle a každý lichý týden ve čtvrtek a dále o vánočních prázdninách. V lichém roce i v sudém roce s různými daty. Bylo rozhodnuto i o styku o jarních prázdninách a letních prázdninách. Spis byl vrácen 9. 12. 2015. Dne 22. 12. 2015 došel soudu návrh matky na vydání předběžného opatření ohledně vánoc 2015. O tomto návrhu soud rozhodl dne 22. 12. 2015. Rozsudkem 22. 2. 2016 krajský soud potvrdil rozsudek soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně určil, že trvalý pobyt nezletilého bude na adrese [REDAKCE]

4. Právní úprava

Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „zákon“), stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 13 odst. 1 stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle ust. § 26 zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem ("o.z."). Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 cit. ust. v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného. Podle § 14 odst. 1 cit. zák. se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, přičemž podle ust. odst. 3 cit. § je uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. § 15 odst. 2 cit. zák. pak stanoví, že poškozený se může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

5. Nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem byl do právního řádu České republiky zakotven novelou zákona č. 82/1998 Sb., provedenou zákonem č. 160/2006 Sb., s účinností od 27. 4. 2006 (§ 31a zákona). Zakotvením uvedeného nároku zákonodárce naplnil požadavek vyvěrající z čl. 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb., dále "EÚLP"). Podle čl. 6 odst. 1 věta první EÚLP má každý právo na to, aby jeho záležitost byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem, který rozhodne o jeho občanských právech nebo závazcích nebo o oprávněnosti jakéhokoli trestního obvinění proti němu. Smyslem novely bylo přesunout rozhodování o náhradě nemajetkové újmy vzniklé porušením práva garantovaného čl. 6 odst. 1 z Evropského soudu pro lidská práva se sídlem ve Štrasburku (dále jen „ESLP“) na vnitrostátní úroveň, což ostatně zákonodárce výslovně vyjádřil v důvodové zprávě k zákonu č. 160/2006 Sb. Zdejší soud je tak toho názoru, že má-li odškodňovat na vnitrostátní úrovni nemajetkovou újmu vzniklou porušením práva primárně zakotveného již v EÚLP, je nanejvýš žádoucí, aby jeho

rozhodování vycházelo z kritérií ustavených judikaturou Soudu.

6. Délka řízení je ve smyslu judikatury ESLP nepřiměřená tehdy, neodpovídá-li složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávané věci a zároveň tkví v příčinách vycházejících z působení státu (tj. soudu) v projednávané věci, nikoliv stěžovatele, příp. od něj odlišných účastníků řízení. Soud ve své judikatuře upřednostňuje globální, celkový pohled na řízení. Proto existující průtah jen v určité fázi řízení ESLP toleruje za předpokladu, že celková doba řízení nebude nepřiměřená, naopak i v řízení, v němž soud činil úkony v přiměřených lhůtách a jeho postup byl plynulý, lze dle ESLP konstatovat porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě tehdy, když se s přihlédnutím ke všem okolnostem celková doba řízení jeví nepřiměřeně dlouhou. Nepřiměřeně dlouhými shledává ESLP nicméně i ta řízení, která sice trvala relativně nepříliš dlouho, byla však zatížena nepřiměřeným obdobím nečinnosti ve vztahu k celkové délce řízení.

7. Právní posouzení

V souzené věci je z provedeného dokazování zjevné, že délka řízení se zcela odvíjí od chování jeho účastníků – rodičů nezletilého, zejména množství návrhů a opravných prostředků, v neposlední řadě soustavných, dlouhodobých a vždy nedůvodných námitek podjatosti, které působí na řízení obstrukčně a ve svém důsledku brání rychlému vyřízení věci. V řízení nelze shledat ze strany soudu jakoukoli nečinnost, neúčelnost postupu či jiný nesprávný postup. Veškerá délka řízení je zapříčiněna množstvím podání účastníků, jakož i opakovaného rozhodování soudů na dvou stupních soudní soustavy a dále též Ústavního soudu, který opakovaně řeší zjevně nedůvodné ústavní stížnosti žalobce. Z tohoto důvodu soud shodně se žalovanou uzavírá, že délka řízení odpovídá konkrétním okolnostem případu a odpovědnost za ní neleží na straně státu, neb je těmto okolnostem přiměřená. Jelikož chybí odpovědnostní titul, jímž by byl nesprávný úřední postup, soud žalobu zamítl.

8. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. s tím, že procesně úspěšné žalované soud přiznal paušální náhradu hotových výdajů za vyjádření k žalobě a účast u dvou jednání soudu dle ust. § 151 odst. 3 o. s. ř.

Poučení:

Odvolání proti tomuto rozsudku lze podat k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 do patnácti dnů od jeho doručení.

V Praze dne 14. listopadu 2018

JUDr. Petr Veleman v. r.

soudce